

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 26Cb/121/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119287922
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alexander Rác
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:6119287922.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I, sudcom Mgr. Alexandrom Ráčom, v právnej veci žalobcu:
Náhradné vozidlo, s.r.o., Závodská cesta 24/3911, 010 01; Žilina, IČO: 50 496 166, zastúpený:
ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti
žalovanému: UNIQA pojišťovna, a.s., Evropská 810/136, 160 00 Praha 6 - Vokovice, Česká republika,
IČO: 492 40 480, konajúca prostredníctvom organizačnej zložky: UNIQA pojišťovna a.s. pobočka
poistovne z iného členského štátu, sídlo Krasovského 15, 851 01 Bratislava, IČO: 53 812 948, o
zaplatenie 467,35 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 467,35 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 467,35 Eur od 28.04.2018 do zaplataenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa návrhom doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd uloží žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 467,35 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 437,35 EUR od 28.04.2018 do zaplataenia. Žalobca uplatnený nárok odôvodnil tým, že dňa 25.01.2018 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky BMW XXX, EČV: R ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola poškodená spoločnosť RISS Plus, s. r. o. (ďalej „poškodený“). K vzniku dopravnej nehody došlo prevádzkou motorového vozidla zn. Volvo XC XX, EČV: XTXXXXX, ktoré bol v čase nehody povinne zmluvne poistené u žalovaného. Žalovaný viedol poistnú udalosť pod č. XX.XXXXXX.XXXXXXX. Poškodený si nechal vozidlo opraviť, pričom počas doby opravy si prenajal náhradné motorové vozidlo BMW O Po ukončení nájmu vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. XXXXXXXX zo dňa 08.03.2018 na sumu 1.150,- Eur bez DPH. Uvedená faktúra bola za prenájom vozidla za deväť dní od 28.02.2018 do 08.03.2018 a v cene bol zahrnutý jednorazový poplatok za pristavenie vozidla vo výške 25 Eur. Poškodený dňa 08-03.2018 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému na žalobcu, ktorý si následne u žalovaného listom zo dňa 13.03.2018. Žalovaný žalobcovi uhradil časť nákladov za nájom náhradného vozidla dňa 12.04.2018 vo výške 682,65 bez DPH bez bližšie uvedených dôvodov zníženia náhrady škody. Ako žalobca uviedol, náklady na nájom náhradného vozidla boli vynaložené účelne a preto nebol zo strany žalovaného žiadny dôvod na zníženie náhrady. Žalobca si zároveň uplatnil nárok na úroky z omeškania odo dňa 28.04.2018 (ako dňa nasledujúceho po 15 dňoch do kedy bol žalovaný povinný plniť po ukončení šetrenia škodovej udalosti dňa 12.04.2018).

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 27.05.2019 platobný rozkaz sp. zn. 24Up/582/2019, ktorým návrhu žalobcu vyhovel, a žalovanému uložil povinnosť žalobcovi zaplatiť sumu 467,35 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 467,35 Eur od 28.04.2018 do zaplatenia.

3. Proti predmetnému platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, v ktorom uviedol, že žalobcom popísaný skutkový stav nespochybňuje pričom uviedol, že nárok žalobcu neuznal celkom o čom ho žalobcu informoval podaním zo dňa 10.04.2018, pričom k samotnému kráteniu uviedol, že od fakturovanej sumy odpočítal sumu, ktorú považoval za neúčelne vynaloženú vzhľadom na dennú sadzbu nájomného počítanú podľa obvyklej ceny v danom čase a regióne vo výške 360 Eur bez DPH, poplatok za pristavenie vozidla vo výške 25 Eur bez DPH a pevné náklady vo výške 82,35 Eur bez DPH. Ku kráteniu náhrady škody za nájom motorového vozidla žalovaný uviedol, že náklady za nájom náhradného vozidla sa považuje za skutočnú škodu (R 7/92), avšak je nutné hľadieť na primeranosť vypožičania s prihliadnutím na typovú značku, rozsah a špecifikáciu poškodenia motorového vozidla, ako aj trhovú cenu za vypožičanie motorového vozidla. Pri stanovení výšky obvyklého nájmu v danom čase a mieste žalovaný vychádzal z prieskumu trhu a na základe uvedených podkladov stanovil cenu nájmu na sumu 85 Eur bez DPH.

4. K zníženiu náhrady z dôvodu odpočítania pevných nákladov žalovaný uviedol, že za skutočnú škodu nie je možné považovať ušetrené náklady, teda náklady spojené s prevádzkou vozidla, náklady na prevádzkové náplne, mazadlá, údržbu a bežné opravy vozidla a jeho opotrebenie (tzv. pevné náklady), a to s poukazom na počet najazdených kilometrov (67 km) náhradným motorovým vozidlom zo strany poškodeného, ktoré boli ušetrené na strane poškodeného, tým že počas opravy poškodeného vozidla nemohol toto vozidlo užívať. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 22.09.2011 I. ÚS 1648/1 a rozhodnutie Okresného súdu Žilina sp. zn. 4C/73/20211 z 17.02.2012. Žalovaný zároveň uviedol, že pri výpočte pevných nákladov postupoval v zmysle zaužívaných štandardizovaných postupov, ktoré používajú znalci pri vyčíslení pevných nákladov. Zároveň doplnil, že pri danom postupe zohľadnil konkrétny typ a značku motorového vozidla poškodeného, vybavenie, rok výroby vozidla a iné rozhodné okolnosti. Žalovaný je toho názoru, že v prípade ak by nepostupoval uvedeným spôsobom, tzn. že by neodrátal čiastku tzv. pevných nákladov, došlo by na strane žalobcu k bezdôvodnému obohateniu.

5. Žalovaný namietol tiež nedostatok aktívnej vecnej legitímácie z dôvodu neplatnosti nájomnej zmluvy. Z predloženého osvedčenia o evidencii náhradného vozidla je zrejme, že jeho vlastníkom nie je ani žalobca ani poškodený, ale obchodná spoločnosť ČSOB Leasing, a.s., s ktorou má žalobca uzavretú zmluvu o financovaní/lízingovú zmluvu. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na to, že žalobca nepreukázal o aký typ financovania náhradného vozidla ide a teda, či bol vôbec žalobca oprávnený uzavrieť nájomnú zmluvu s poškodeným a prenechať mu do dočasného užívania náhradné vozidlo. Žalovaný mal tiež pochybnosť o tom, či žalovaný so žalobcom nájomnú zmluvu naozaj uzavrel a či náhradné vozidlo od žalobcu aj prevzal. Z uvedeného dôvodu navrhol vypočuť poškodeného a vodiča. V prípade pretrvania pochybností, kto nájomnú zmluvu podpísal, navrhol skúmať pravosť podpisu nájomcu na nájomnej zmluve. Žalovaný rovnako namietal samotnú zmluvu o postúpení pohľadávky, nakoľko nemalo byť dostatočne zrejme, aký nárok bol postúpený na žalobcu. Žalovaný tiež uviedol, že je potrebné skúmať, či postupom poškodeného a žalobcu nedošlo k naplneniu ustanovenia § 584 zákona č. 40/1964 Zb, Občianky zákonník (ďalej „OZ“), podľa ktorého ak akýmkoľvek spôsobom splynie právo s povinnosťou v jednej osobe, zanikne právo i povinnosť, ak zákon neustanovuje inak, a teda existuje za daných okolností vysoký predpoklad, že v dôsledku stretu práva a povinnosťou z toho istého vzťahu, u subjektu žalobcu došlo k zániku pohľadávky, ktorá je predmetom súdneho sporu.

6. Žalovaný v odpore tiež neuznal nárok žalobcu na náhradu úrokov z omeškania, nakoľko mal za to, že si splnil svoju povinnosť v zmysle § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej „zákon o PZP“), keď podaním zo dňa 10.04.2018 oznámil poškodenému ukončenie šetrenia škodovej udalosti a na jeho základe poškodenému poskytol plnenie v rozsahu, v akom bolo preukázané. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017.

7. Podaním zo dňa 28.08.2019 sa k odporu žalovaného vyjadril žalobca, ktorý zároveň navrhol pokračovať v konaní a uviedol, že odpor žalovaného považuje za nedôvodný a neopodstatnený, pričom nemá oporu v skutkovom, ako ani v právnom stave a je produkovaný iba v úmysle vyhnúť sa splneniu

pohľadávky. K námietkam žalovaného ohľadne uzatvorenia nájomnej zmluvy žalobca uviedol, že nijakým spôsobom nespochybňuje, že predmetnú zmluvu č. 27/2018 zo dňa 28.02.2018 ako i Protokol o prevzatí náhradného vozidla podpísal za poškodeného vodiča Jaroslav Rakovan, ktorý bol na uvedené ústne splnomocnený. Pokiaľ ide o údajnú nemožnosť prenajať náhradné vozidlo, žalobca uviedol, že Občiansky zákonník nestanovuje ako podmienku, že prenajímateľom môže byť iba vlastník veci. Žalobca zároveň poukázal na § 666 ods. 1 a ods. 2 OZ, podľa ktorého je nájomca oprávnený dať prenajatú vec do podnájmu, ak zmluva neurčuje inak. Ak nájomca dá vec do podnájmu v rozpore so zmluvou, prenajímateľ má právo odstúpiť od zmluvy. V zmysle uvedeného je žalobca ako lízingový nájomca oprávnený dať vec do podnájmu, v danom prípade teda predmetná nájomná zmluva má charakter platne uzavretej podnájomnej zmluvy. Žalobca tiež uviedol, že svoju aktívnu legitímáciu odvodzuje z postúpenia pohľadávky podľa § 524 OZ. Žalobca tiež poukázal na skutočnosť, že postúpiť je možné i budúcu pohľadávku. K zániku záväzku podľa jeho názoru nedošlo, nakoľko k zániku záväzku poškodeného z predmetnej faktúry došlo započítaním pohľadávky žalobcu z titulu nájomného za poskytnuté náhradné vozidlo oproti pohľadávke poškodeného v postavení postupu z titulu odplatného postúpenia budúcej pohľadávky. Ako žalobca uviedol, započítanie má charakter plnenia, pretože veriteľ sa v dôsledku započítania dostane do rovnakej situácie, ako keby dlžník zaplatil, avšak na druhej strane by dlžník mohol od neho vymáhať splnenie svojej pohľadávky. Účastníci zmluvy o prenájme vozidla sa dohodli, že nájomca svoj záväzok zaplatiť budúce nájomné a prenajímateľ svoj záväzok zaplatiť cenu za postúpenú budúcu pohľadávku vysporiadajú započítaním, aby sa tak predišlo dvojitému plneniu s negatívnym dopadom na poškodeného, ktorý by musel najskôr zaplatiť nájomné a následne po zinkasovaní ceny za postúpenie pohľadávky túto postúpiť prenajímateľovi ako postupníkovi. Na preukázanie svojich tvrdení poukázal žalobca na Rozsudok Krajského súdu Žilina z 25.07.2019 sp. zn. 14Cob/55/2019 a Rozsudok Krajského súdu Žilina z 30.05.2019 sp. zn. 9Co/300/2018. V súvislosti s uvedeným namietal žalobca argumentáciu žalovaného ohľadne údajného splnenia práva a povinnosti na strane žalobcu keď zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 08.03.2018 vyplýva, že sa jedná o vzájomné pohľadávky, keďže poškodený mal voči žalobcovi pohľadávku vo výške 1.150 Eur z titulu odplatného postúpenia svojej pohľadávky voči žalovanému a žalobca mal voči poškodenému pohľadávku vo výške 1.150,- Eur z titulu nároku na úhradu nájomného za náhradné vozidlo. Išlo o postúpenie budúcej pohľadávky, keďže táto reálne vznikla až započítaním pohľadávky poškodeného a žalobcu, pričom moment započítania predstavoval úhradu, a teda vznik reálnej škody.

8. K výške denného nájmu žalobca uviedol, že poškodený nemá nijakú povinnosť na základe ktorej by mal hľadať najlacnejšiu autopožičovňu alebo podrobne skúmať poisťné podmienky, ktorými sa riadi požičiavanie automobilov u jednotlivých poisťovní. Rovnako tak žalobca neuznal odpočet hotových nákladov a poplatku za pristavenie vozidla, nakoľko sa žalovaný nijako nevyjadril k ich výpočtu, a rovnako tak uviedol, že je vylúčená možnosť aplikácie vyhlášky Ministerstva spravodlivosti č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku, nakoľko sa táto vyhláška nevzťahuje na určenie výšky poisťného plnenia či rozsahu poisťovne poskytnúť poisťné plnenie. K náhrade nákladov za pristavenie vozidla žalobca uviedol, že tieto predstavujú skutočnú škodu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou.

9. K úroku z omeškania žalobca uviedol, že ustanovenia § 11 ods. 6, 7 a 8 Zákona o PZP nedávajú jednoznačnú odpoveď na to, či a kedy má poškodený nárok na úroky z omeškania a preto treba vychádzať z účelu právnej normy, ktorým je dosiahnutie efektívnej reparácie náhrady škody, a preto je nutné vychádzať z okolností a dôvodov neposkytnutia plnenia poisťovňou. Zmyslom zákonnej úpravy nie je formalizovanie postupu poisťovne ale zabezpečenie rýchlej a efektívnej ochrany poškodeného. V opačnom prípade by bolo pre poisťovňu výhodné každý poisťný nárok odmietnuť a každú poisťnú udalosť iba prešetriť, a oznámiť dôvody neposkytnutia plnenia a poisťné plnenie poskytnúť až v dôsledku podanej žaloby.

10. K vyjadreniu žalobcu sa podaním doručením tunajšiemu súdu dňa 24.08.2020 vyjadril žalovaný, ktorý zopakoval svoje tvrdenia z podaného odporu. Uviedol, že žalobca nijako nepreukázal, že bol oprávnený s náhradným vozidlom disponovať. Ako ďalej uviedol, je potrebné skúmať na základe akého titulu a či platne došlo k prenechaniu náhradného vozidla do užívania poškodenému, a teda, či žalobca mohol touto vecou disponovať, na základe akého oprávnenia ju mohol nechať do užívania tretej osobe. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobca nebol oprávnený s náhradným vozidlom disponovať žiadnym spôsobom, a preto nemohol na poškodeného previesť právo hoc aj len dočasne, užívať náhradné vozidlo. K započítaniu pohľadávok žalovaný uviedol, že zo žaloby resp. s obsahu príloh nevyplýva, že

by poškodený faktúru za nájom náhradného vozidla žalobcovi uhradil. Žalobca teda nepreukázal, že by v sfére poškodeného došlo v súvislosti s nájmom náhradného vozidla k vzniku škody, ktorá by mala byť žalovaným preplatená z povinného zmluvného poistenia škodcu. Žalovaný tiež spochybnil účelnosť nájmu náhradného vozidla, nakoľko k nemu malo dôjsť až po 34 dňoch od kedy došlo k škodovej udalosti. Je preto potrebné skúmať dôvodnosť nájmu v období od 28.02.2018 do 08.03.2018.

11. Žalovaný tiež namietal výšku denného nájmu za prenajaté náhradné vozidlo, keď uviedol, že náhrada škody nemá plniť reparačnú funkciu v zmysle plnej kompenzácie nákladov vynaložených na nájom náhradného vozidla bez zohľadnenia účelnosti. Je potrebné prihliadať aj na cenovú primeranosť takýchto nákladov, čo má podstatný vplyv na určenie skutočnej výšky škody v zmysle § 442 ods. 1 OZ. K poplatku za pristavenie vozidla žalovaný uviedol, že ide o nadštandardnú službu poskytovanú žalobcom jeho klientom, čo je potrebné vnímať len ako komerčné rozhodnutie žalobcu, nie ako nevyhnutný a kauzálny súvisiaci náklad, ktorý má byť hradený žalovaným z povinného zmluvného poistenia. Rovnako tak nepovažoval žalovaný za nedôvodné, krátiť náhradu škody o pevné náklady, lebo podľa jeho vyjadrenia sa nejedná o skutočnú škodu, a v prípade ich uhradenia by u žalobcu došlo k bezdôvodnému obohateniu. Pokiaľ ide o úroky z omeškania, žalovaný zotrval na svojej pôvodnej argumentácii s tým, že žalobca na nich nemá nárok.

12. K vyjadreniu žalovaného sa podaním doručením súdu dňa 16.09.2022 vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že obranu žalovaného považuje za nedôvodnú.

13. V predmetnej veci bol nariadený termín pojednávania na 07.10.2022, ktorého sa zúčastnil iba právny zástupca žalobcu a právny zástupca žalovaného. Právny zástupca žalobcu uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižava podanej žalobe a vyjadrení založených v spise a žiadal aby súd žalobe vyhovel. Zástupca žalovaného súdu krátkou cestou doručil Zmluvu o spojení žalovaného Axa poisťovňa a. s., s UNIQA poisťovňa, a.s., pričom UNIQA poisťovňa sa stala nástupníckou spoločnosťou. Právny zástupca ďalej uviedol, že nepovažuje za účelné náhradného vozidla zo strany poškodeného, rovnako tak neúčelný má byť aj poplatok za pristavenie vozidla. Zástupca tiež poukázal na fakt, že žalobcovi nepatria úroky z omeškania pričom súdu predložil rozsudok OS Žilina sp. zn. 50Cb/70/2020.

14. Na začiatku pojednávania súd rozhodol v zmysle § 64 CSP o tom, že v konaní bude pokračovať s právnym nástupcom žalovaného spoločnosti AXA poisťovňa, a.s., Lazarská 8, Praha, IČO: XXX XX XXX s UNIQA poisťovňa, a.s., Evropská 136/810, Praha, Česká republika, IČO: XXX XX XXX.

15. Z vyjadrení strán počas súdneho sporu považoval súd za nesporné skutkové tvrdenia o tom, že dňa 25.01.2018 došlo k dopravnej nehode pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle zn. BMW XXX, EVČ: R ktorého držiteľom bola spoločnosť RISS plus s. r. o. (poškodený). K škode došlo prevádzkou motorového vozidla zn. Volvo XC XX, EČV: XTXXXXX, povinne zmluvne poistené u žalovaného. Poškodený dal vozidlo opraviť, pričom si zároveň prenajal náhradné vozidlo zmluvou zo dňa 28.02.2018 zn. BMW O Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru na sumu 1150 Eur za prenájom od 28.02.2018 do 08.03.2018 (9 dní). V sume bol zahrnutý jednorazový poplatok vo výške 25 Eur za pristavenie. Poškodený pohľadávku postúpil na žalobcu dňa 08.03.2018, ktorú si uplatnil u žalovaného. Ten mu dňa 12.04.2018 poukázal sumu 682,65 Eur bez DPH bez bližšieho odôvodnenia nepriznania náhrady škody.

16. Súd sa postupujúc v zmysle ustanovenia § 204 CSP oboznámil s listinami založenými v súdnom spise, a to: Protokol o prenájme náhradného vozidla č. 27, Zmluva o nájme č. XX/XXXX, Faktúra č. XXXXXXX, Zmluva o postúpení pohľadávky z 08.03.2018, Čestné prehlásenie z 08.03.2018, Oznámenie o postúpení pohľadávky z 08.03.2018, Uplatnenie náhrady škody z 13.03.2018, Detail z pohybu na účte z 12.04.2018, Cenník požičovne MIBACAR, Lustrácie, Cenník Havana Cars, Cenník Bavaria Žilina, Cenník prenájmu žalobcu, Rozsudok KS Žilina sp. Zn. 14Cob/55/2019, Rozsudok OS Žilina sp. Zn. 38Cb/13/2018, Rozsudok KS Žilina sp. Zn. 9Co/300/2018, ako aj s ostatným obsahom spisu.

17. Z vykonaného dokazovania a z vyjadrení strán mal tak súd v konaní za preukázané, že dňa 25.01.2018 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle zn. BMW XXX, EČV: R ktorého držiteľom bola spoločnosť RISS plus s. r. o. (poškodený), pričom ku škode došlo zavinením vodiča motorového vozidla zn. VOLVO XC XX, EČV: XTXXXXX, ktoré bolo v čase nehody povinne zmluvne poistené u žalovaného. Rovnako tak bolo preukázané a medzi stranami nesporné, že

poškodený si dal poškodené vozidlo opraviť a po dobu opravy si prenajal náhradné motorové vozidlo zn. BMW X3 zmluvou o prenájme zo dňa 28.02.2018. Po ukončení nájmu vystavil žalobca poškodenému za nájom náhradného motorového vozidla faktúru vo výške 1.150 Eur za prenájom vozidla od 28.02.2018 do 08.03.2018 (9 dní). Preukázaným bola aj skutočnosť, že poškodený postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému vo výške 1.150 Eur na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 08.03.2018. Preukázanou bola aj skutočnosť, že žalovaný v časti náhradu škody zo zodpovednosti za prevádzku motorového vozidla žalobcovi dňa 12.04.2018 vo výške 682,65 Eur bez DPH uhradil.

18. Čo sa týka žalovaným navrhnutých dôkazov, ako predloženie knihy motorových vozidiel poškodeného, či vykonanie odborného prípadne znaleckého dokazovania vo vzťahu k obvyklosti ceny denného nájmu, súd vykonanie týchto dôkazov zamietol. Pokiaľ ide o knihu motorových vozidiel poškodeného má súd za to, že tento údaj je pre konanie nepodstatný, nakoľko fakticky nepreukazuje skutočnosť, či by mal poškodený aj reálnu možnosť z daným vozidlom aj jazdiť, nakoľko sa jedná o firemné vozidlá. Súd tiež uvádza, že samotná účelnosť nájmu náhradného vozidla nebola zo strany žalovaného sporná, nakoľko čiastočným plnením náhrady škody za náklady vynaložené za náhradné vozidlo poškodenému uhradil, čím dôvodnosť jeho nároku potvrdil. Pokiaľ išlo o návrh odborne alebo znalecky dokazovať obvyklosť ceny denného nájmu súd uvádza, že vzhľadom na výšku istiny sporu ako aj na náklady za znalecké dokazovanie, považuje jeho vykonanie za nevhodné. Ak mal žalovaný pocit, že cena denného nájmu nie je obvyklou, mohol sám súdu predložiť znalecký posudok, ktorý by jeho tvrdenia potvrdil. Na základe uvedeného, súd návrh na vykonanie týchto dôkazov zamietol.

19. Súd vec po právnej stránke posúdil podľa nasledujúcich zákonných ustanovení:

20. Podľa § 420 ods. 1 zákona OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

21. Podľa § 427 ods. 1 OZ fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

22. Podľa § 440 OZ kto zodpovedá za škodu spôsobenú zavinením iného, má proti nemu postih.

23. Podľa § 442 ods. 1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

24. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

26. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej „zákon o PZP“) poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve.

27. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP poisťovaný má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

28. Podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa

poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

29. Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

30. Podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP, ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

31. Podľa 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

32. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

33. Pokiaľ išlo o námietky žalovaného ohľadom aktívnej legitimácie žalobcu, súd ich vyhodnotil ako nedôvodné, nakoľko považuje zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 08.03.2018 za uzatvorenú v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Uvedená zmluva v ničom neodporuje právnym normám a súd uvádza, že postúpiť možno aj budúcu pohľadávku, ktorá je dostatočne identifikovaná. Z bodu 1. zmluvy o postúpení pohľadávky jasne vyplýva aká pohľadávka bola poškodeným na žalobcu postúpená, pričom je špecifikovaná čo do výšky aj titul jej vzniku. Z bodu 5. Zmluvy o postúpení pohľadávky potom vyplýva, že k zániku faktúry, ktorú vystavil žalobca žalovanému vo výške 1.150 Eur bez DPH došlo započítaním s budúcou pohľadávkou poškodeného z titulu odplatného postúpenia budúcej pohľadávky voči žalovanému. Postúpená pohľadávka zo strany postupcu mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie úkony, ako odplatosť postúpenia a započítanie pohľadávok. K vzniku škody v majetkovej sfére poškodeného tak došlo podpisom zmluvy, kedy došlo v súlade s bodom 5. Zmluvy o postúpení pohľadávky k započítaniu vzájomných nárokov (žalobcov na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a poškodeného na úhradu nájomného za náhradné vozidlo). Súd tak v súvislosti s námietkami žalovaného k aktívnej legitimácii žalobcu a náležitostí Zmluvy o postúpení pohľadávky konštatuje, že boli splnené všetky zákonom vyžadované náležitosti a že žalobca je aktívne legitimovaný. K námietke žalovaného ohľadne splnenia práva a povinnosti na strane žalobcu súd uvádza, že k uvedenému nedošlo, vzhľadom na vyššie uvedenú argumentáciu k postúpeniu pohľadávky medzi poškodeným a žalobcom, kedy momentom započítania pohľadávok došlo k reálnej úhrade a teda vzniku škody poškodenému.

34. Súd sa rovnako tak nestotožnil s námietkou žalovaného ohľadne neplatnosti zmluvy o nájme č. XX/XXXX zo dňa 28.02.2018 z dôvodu, že žalobca v postavení prenajímateľa v čase uzatvorenia zmluvy nebol vlastníkom prenajímaného vozidla. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že žalobca nebol vlastníkom vozidla a že nájom náhradného vozidla je z toho dôvodu neplatná, súd uvádza táto skutočnosť nespôsobuje neplatnosť nájomnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a poškodeným. Súd v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 666 Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje podmienky prenechania veci do podnájmu. Ako žalobca uviedol, skutočnosť že je leasingovým nájomcom neznamena, že nemôže dať prenajaté vozidlo do podnájmu ak to priamo nezakazuje leasingová zmluva. V prípade, že by aj došlo k nájmu náhradného vozidla v rozpore s nájomnou (leasingovou) zmluvou, znamenalo by to právo leasingového prenajímateľa odstúpiť od zmluvy avšak nie neplatnosť podnájmovej zmluvy. V danej veci súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 33Odo/170/2005.

35. K námietke žalovaného ohľadom osoby, ktorá mala podpísať Nájomnú zmluvu č. XX/XXXX ako aj protokol o prevzatí náhradného vozidla dňa 28.02.2018 súd uvádza, že tieto skutočnosti neboli pre posúdenie celkového skutkového stavu rozhodujúce, nakoľko sám žalobca potvrdil, že predmetné dokumenty podpísal vodič Jaroslav Rakovan, ktorý bol na dané úkony ústne splnomocnený konateľom Ing. Michalom Rakovanom, pričom dané nebolo v konaní zo strany žalovaného relevantne spochybnené. Z uvedeného dôvodu sa súd danou námietkou hlbšie nezaoberal vo vzťahu k predmetu konania. Súd k danému ešte dopĺňa, že žalovaný časť náhrady škody z povinného zmluvného poistenia žalobcovi

priznal, a teda musel prešetrovať okolnosti nároku na náhradu škody, z toho dôvodu považuje námietky vo vzťahu k aktívnej legitimácii žalobcu či otázky podpísania nájomnej zmluvy za neopodstatnené a irelevantné.

36. Pokiaľ ide o samotnú výšku denného nájmu za náhradné motorové vozidlo súd je toho názoru, že žalobca v konaní preukázal obvyklosť ceny denného nájmu za prenajaté motorové vozidlo zn. BMW O Ako z predloženej faktúry č. XXXXXXXX vyplýva, cena denného nájmu za predmetné vozidlo bola 125 Eur bez DPH pričom súčasťou celkovej ceny bol aj poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla. Celkové náklady tak za 9 dní nájmu náhradného vozidla predstavovali sumu 1.250 Eur bez DPH. Žalobca na preukázanie svojich tvrdení ohľadne primeranosti a obvyklosti denného nájmu za porovnateľné motorového vozidlo v danom mieste a čase súdu predložil cenníky viacerých autopožičovní, z ktorých vyplýva, že ceny porovnateľných vozidiel sa dali požičať v rozmedzí od 117 Eur bez DPH (MD - Bavaria Žilina s. r. o.) až do 160 Eur bez DPH (MIBACAR Žilina). Obvyklú cenou za nájom náhradného vozidla je treba chápať ako cenu, ktorá zodpovedá porovnateľnému motorovému vozidlu v danom čase a regióne, v žiadnom prípade sa nejedná o cenu priemernú. Poškodený nemá nijakú zákonnú ani zmluvnú povinnosť hľadať požičovňu za čo najnižšiu cenu ani si robiť za týmto účelom prieskum trhu. Je to práve poškodený, ktorý škodovou udalosťou prišiel o možnosť užívať vlastné motorové vozidlo a nie je možné od neho preto žiadať, aby znášal ďalšie náklady spojené s hľadaním najvýhodnejšej ponuky. Čo však treba v každom prípade posudzovať je samotná účelnosť a nevyhnutnosť nájmu náhradného vozidla. V danom prípade bola účelnosť nájmu daná potrebou zabezpečiť svoje základné potreby poškodeného. Samotné rozporovanie účelnosti zapožičania náhradného vozidla zo strany žalovaného sa súdu javí ako účelové, nakoľko tým, že po prešetrení škodovej udalosti žalobcovi časť nákladov za nájom náhradného vozidla vyplatil (dĺžka nebola spochybnená, iba výška denného nájmu) je následné spochybňovanie účelnosti tohto nájmu v rozporov s jeho konaním, ktoré tak popiera. Súd tak mal vo vzťahu k cene denného nájmu za preukázané, že táto bola cenou obvyklou, nakoľko sa nevyvíjala z cenového rámca ponúk iných požičovní v danom mieste a čase, a teda náklady za nájom náhradného vozidla boli vynaložené účelne a žalobcovi (pôvodne poškodenému) vznikol nárok na náhradu týchto výdavkov.

37. Ku nepriznaniu náhrady škody v rozsahu odpočtu pevných nákladov súd uvádza, že s argumentáciou žalovaného sa nie je možné stotožniť a nemá oporu v žiadnych zákonných ustanoveniach. Žalovaný pri svojej procesnej obrane použil tvrdenia, kedy pri výpočte pevných nákladov použil vyhlášku Ministerstva spravodlivosti SR č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku, ktorej aplikácia je však na tento prípad vylúčená. Uvedený predpis sa vzťahuje na znalcov a znaleckú činnosť a ani jedna zo strán sporu znalcom nie je, pričom uvedená vyhláška nerieši ani problematiku určenia výšky poistného plnenia, a jej subsidiárne použitie k zákonu o povinnom zmluvnom poistení a Občianskemu zákonníku je vylúčená. Z uvedeného dôvodu súd žalobcovi priznal aj náhradu škody krátenú z dôvodu nepriznania pevných nákladov vo výške 82,35 Eur.

38. Súd sa rovnako tak nestotožnil ani s argumentáciou žalovaného ohľadom nepriznania poplatku za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 25 Eur bez DPH. Žalovaný tvrdil, že poškodený (resp. žalobca) by mal na daný poplatok nárok jedine v prípade, že by bolo preukázané, že využil služby požičovne spojené s pristavením náhradného motorového vozidla, v prípade, že by bolo jeho poškodené motorové vozidlo nepojazdné. Podľa názoru súdu nie je tento výklad nároku na poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla správny, nakoľko sa jedná o náklady spojené s prenájomom motorového vozidla pokrývajúce jeho prípravu, a tento poplatok je súčasťou nákladov za prenájom náhradného vozidla, a ktoré je nájomca povinný zaplatiť v prípade, že si chce náhradné vozidlo požičať. Tento poplatok je tak súčasťou nákladov, ktoré vznikli v priamej súvislosti s poistnou udalosťou, v dôsledku ktorej vznikla škoda, pričom ich vynaložením ide o skutočnú škodu vo sfére poškodeného. Z vyššie uvedeného dôvodu tak súd žalobcovi priznal aj nárok na náhradu škody vo výške 25 Eur bez DPH.

39. Žalobca si v návrhu uplatnil aj nárok na úrok z omeškania žalovaného vo výške 5% zo sumy 467,35 Eur od 28.04.2018 až do zaplatenia, pričom žalovaný v odpore zo dňa 12.06.2019 uviedol, že voči žalovanému ako poisťovateľovi si môže žalobca uplatňovať úrok z omeškania podľa ust. § 11 ods. 8 zákona o PZP len vtedy, ak poisťovateľ poruší svoju povinnosť uvedenú v ust. § 11 ods. 6 zákona o PZP, v zmysle ktorého je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť

poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný; b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poskytovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené. Žalovaný je názoru, že svoju povinnosť v zmysle ust. § 11 ods. 6 zákona o PZP splnil oznámením zo dňa 10.04.2018, a preto žalobcovi nárok na úrok z omeškania nevznikol. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/145/2017 z 22.11.2018 a 1Cdo/212/2017 z 26.02.2019.

40. V súvislosti s vyššie uvedeným súd uvádza, že argumenty žalovaného ohľadne splnenia podmienky pre nepriznanie úrokov z omeškania žalobcovi nemajú oporu v zákone a v nie sú ani v súlade s rozhodovacou praxou. Súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 214/2020 z 14.10.2021 a III. ÚS 309/2020 z 14.10.2021, v ktorých bol judikovaný názor, podľa ktorého sú závery žalovaným uvádzaných rozhodnutí nesprávne. Pri akceptácii tam uvedeného názoru, že povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá mu bola uložená právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody, by v zásade poisťovňa bola hrozbou sankcie v podobe úroku z omeškania motivovaná iba k splneniu svojich nepeňažných povinností riadne prešetriť poistnú udalosť a výsledok oznámiť poškodenému, ale nie k plneniu svojej povinnosti peňažného charakteru, poskytnúť peňažné plnenie. Dovedené do ad absurdum - pre poisťovňu by bolo výhodne a priori každý poistný nárok odmietnuť a každú poistnú udalosť iba prešetriť, oznámiť poškodenému v každom prípade akékoľvek dôvody, pre ktoré odmieta poskytnúť poistné plnenie a poistné plnenie poskytnúť až v dôsledku podanej žaloby. Nie každý poškodený by svoj nárok uplatnil súdnou cestou a prípadné neuplatnené nároky poškodených by mohli prevýšiť eventuálne náklady poisťovne na úhradu trov konania žalobcov. Takýto postup poisťovne by podľa názoru odvolacieho súdu nebol v súlade so spravodlivosťou. Poškodený by bol tzv. nedobrovoľným veriteľom, t.j. veriteľom, ktorým sa stal nie základe svojej vôle, ale nútene - nedobrovoľne, v dôsledku protiprávneho konania, z ktorého mu vznikla škoda. Navyše výklad, podľa ktorého by jedna kategória dlžníkov (poisťovne pri nárokoch z povinného zmluvného poistenia) bez legitímneho dôvodu z hľadiska možnosti uplatnenia úrokov z omeškania voči nim, mala byť vo výhodnejšom postavení oproti iným dlžníkom, podľa názoru súdu naráža aj na ústavný princíp rovnosti (čl. 12 ods. 1 Ústavy) a právo vlastníť majetok (čl. 20 Ústavy). S poukazom na uvedené sa žalovaný dostal do omeškania s poskytnutím poistného plnenia ku dňu 28.04.2018, nakoľko bol povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie.

41. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech priznal voči žalovanému náhradu trov konania vo výške 100 %. O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Bratislava I.

Odvolanie má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces ,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd ,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci ,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).